

Kdo chtěl obvinit ČUS a jejího předsedu Janstu aneb druhý pokus o ovládnutí majetku ČUS

Miroslav Jansta, předseda ČUS

[31.10.2017 15:52:47](#)

V roce 2011 prožívala Česká unie sportu těžkou finanční krizi. Způsobila ji činnost Aleše Hušáka v čele Sazky a jeho tehdejších pomocníků, kteří se podíleli na předražené stavbě Sazka arény. Mezi ně patří například současný předseda ČOV Jiří Kejval. Tito protagonisté krachu Sazky se pokusili ovládnout majetek ČUS (tehdy ČSTV). Tato skupina lidí si již dokonce rozdělovala lukrativní sportovní areály v majetku ČUS, jako lyžařské areály, plavecký stadion v Podolí, nebo sportovní areál Nymburk a další. K tomu existují dokonce písemné podklady. Zároveň se tito lidé postarali, že MŠMT v té době zastavilo dotace pro ČUS z obavy, že případné přidělené finanční prostředky půjdou na úhradu dluhů za Sazku.

Po zvolení Miroslava Jansty do čela ČUS povstal tento spolek z popela jako bájný Fénix. Díky činnosti Jansty a jeho spolupracovníků došlo k záchraně ČUS, záchraně majetku ze spárů osob, které se již cítily být vlastníky výnosných sportovních majetků. V poslední době se podařilo ČUS dostat do kladných finančních výsledků a různým lidem začalo být zřejmé, že se k majetku ČUS nemohou nijak dostat.

Až do nedávna. Jak všichni vědí, policie obvinila ČUS, jejího předsedu a generálního sekretáře za to, že v rámci programu III, tedy u dotací putujících právě na činnost spolků jako je ČUS, se měli údajně dopustit trestné činnosti tím, že naváděli úředníky MŠMT.

Po studiu usnesení o zahájení trestního stíhání jsou zcela zřejmé některé věci.

Za první, policie a státní zastupitelství se absolutně neorientují v problematice financování sportovních organizací.

Za druhé, jedná se o první případ, kdy je někdo popotahován orgány činnými v trestním řízení za to, že vynadal ministerským úředníkům, že něco dělají špatně, nelogicky a v rozporu se zákonem.

Za třetí, z neznámých důvodů policie i státní zastupitelství vynechávají z důkazů důležité listiny. Zejména ty, které byly vydány MŠMT a které svědčí ve prospěch obviněných. Rovněž vynechávají to, že Jansta byl členem Národní rady pro sport a garantem právě programu III a minimálně morálně odpovídal za věcnou správnost celého programu. Nabízí se otázka, do jaké míry tak orgány činné v trestním řízení činí záměrně. Je nepředstavitelné, aby někdo, kdo je garantem programu, se o program nezajímal a nechával výsledky jen na úřednících MŠMT, kteří evidentně nemají povědomí o fungování a potřebách sportu a sportovních organizací.

Proč MŠMT zřizuje poradní orgány, jako je např. Národní rada pro sport, či garanty jednotlivých programů, když pak státní moc kriminalizuje činnost členů těchto orgánů a garantů v okamžiku, kdy se ohradí proti nekompetentním výstupům řadových referentů MŠMT? Jak je možné, že reálné rozdělování finančních prostředků je v kompetenci řadové referentky a její návrhy jsou navždy neměnné, i když jsou úplně mimo realitu?

Ministerští úředníci program III vypsalí a začali vyhodnocovat netransparentně. Je až komické, že např. ČOV by v daném programu podle původně nastavených pravidel neměl dostat vůbec žádnou podporu. Až právě na zásah ČUS bylo v rámci poradních komisí zařazeno takové kritérium, aby ČOV mohl dostat alespoň nějaké finanční prostředky. Není divu, že se předseda ČUS a generální sekretář zhrozili, když v programu, ve kterém ČOV neměl zprvu dostat žádné finanční prostředky, se zčistajasna ocitl v pozici „vítěze soutěže“. Lze pochopit zděšení obviněných, když se dověděli, že najednou MŠMT a orgány činné v trestním řízení začaly přistupovat k rozdělení dotací jako k volné soutěži bez pravidel, ačkoliv šlo o dotační program, v němž se příspěvek na činnost měl určovat podle exaktních a ověřitelných kritérií.

Logika šla evidentně stranou. Prokazatelně největší organizace je ČUS. Má násobně větší počet členů i servisních územních pracovišť. Má neskonale největší spravovaný sportovní majetek (což je asi právě ten problém). Přesto ČUS měla náhle mít podle návrhu úředníků MŠMT srovnatelnou finanční podporu jako organizace daleko menší, např. Česká obec sokolská nebo ČOV, který by měl být správně dokonce ve třech ze čtyř kritérií hodnocen nejnižší. Vše začalo být najednou hodnoceno bez uvedení kritérií v neprospěch ČUS, ačkoliv ČUS měla být podle původních kritérií jednoznačně hodnocena ve třech kategoriích ze čtyř nejvyš. ČUS má jen logicky o něco méně mezinárodních aktivit než ČOV.

Začneme-li klást uvedené otázky pozpátku, vystupuje skutečný obraz celé situace v jasnějším světle. Položme si ruku na srdce, co dělá ČOV třeba pro regionální sportovce? Zhola nic. Jaký má ČOV majetek kromě vily na pražských Vinohradech? Žádný. Kolik má ve skutečnosti členů? Fakticky skoro žádné. Přesto předseda ČOV Kejval cílí nato, aby se stal neomezeným vládcem České sportu na úkor svazů a co nejvíce sport centralizoval. Kdežto ČUS a jeho předseda razí cestu opačnou, decentralizační, kde ČUS není vládce ale pomocník a finanční prostředky jdou přímo do klubů, svazů a jednot.

Je takový výsledek náhoda? Asi není. Stačí se podívat, kdo je členem Výkonného výboru ČOV. K velkému překvapení je členem VV ČOV náměstek MŠMT pro sport pan Karel Kovář nebo další člen VV ČOV, rovněž dlouhodobě působící náměstek, všem dobře známý Petr Hulínský.

Zjednodušeně řečeno, ČOV neměl v programu dostat nic, nakonec se stal „vítězem“. Když na základě zásahu ze strany ČUS došlo k ponížení nesmyslně vysoké částky pro ČOV, došlo k trestnímu stíhání ČUS. Ba co víc, předseda ČOV, aby nesmyslné stíhání stvrdil, zcela nepochopitelně obratem osobně přihlásil škodu vůči ČUS do trestního řízení, aniž pro to měl jakékoliv podklady v účetnictví ČOV, aniž k tomu měl zmocnění orgánů ČOV. Samozřejmě, tuto škodu Kejval neumí vyčíslit a blábolí něco o nehmotných škodách. Jediná škoda pro ČOV by nejspíše mohla být, že ČOV by nemohl pořádat opulentní zasedání svých orgánů v luxusních hotelech a restauracích a platit nekřesťanské částky na rozličných externích, pro sport však krajně nepotřebných, službách.

Dalším tragikomickým prvkem causy je, že ČOV jako údajný poškozený v programu III obdržel obratem, ihned po obvinění, mimo jakýkoliv vyhlášený program a asi jen na bázi „dobrého přátelství mezi lidmi“ mimořádnou dotaci ve výši 76 milionů Kč. Na ministerstvu pravděpodobně neexistuje jediný dokument, resp. rozhodnutí, na základě čeho, proč a na co ČOV tyto obrovské prostředky mimo jakýkoliv proces dotačních programů obdržel. O tyto peníze jsou sníženy dotace z řádných programů pro tělovýchovné jednoty, kluby a sportovce. Právě zde tehdejší osoby na MŠMT jasně ukázaly, že preferuje dobrý oběd pro funkcionáře ČOV před novým vybavením pro dětské sportovce, fungující tělocvičnou nebo hřištěm.

Asi nebude překvapením, že ČOV dostává na jedné straně zcela mimořádné dotace, a vedle toho se ihned po sdělení obvinění ČUS v materiálech MŠMT objevuje podmínka, že obviněný spolek nemůže obdržet žádné dotace. A tak se kruh uzavírá. Je toto všechno náhoda? Velmi těžko.

Je známo, že předseda ČOV Kejval má dobré vztahy s panem Chovancem z Ministerstva vnitra. Je také známo, že v posledních letech se nepohodlní lidé a organizace u nás likvidují jejich kriminalizací jak na běžícím pásu.

Expertní hodnotící komise MŠMT se snažila z pochopitelných důvodů všemi cestami upozornit na to, že rozdělení není objektivní a neodpovídá realitě. Navíc expertní komise jako poradní orgán MŠMT úsilí ČUS o částečnou korekci výše dotace jednomyslně podpořila, což je zadokumentované.

Zároveň bylo zcela evidentní, že ve srovnání s jinými lety jde o obrovskou skokovou svévolnou redukci podpory ČUS a pouze ČUS. Ta by tímto postupem přestala být schopna zajišťovat stále žádanější zejména administrativní podporu členským sportovním klubům a tělovýchovným jednotám, tedy mít dostatek kvalifikovaných odborníků v územních servisních pracovištích.

Z pohledu nezávislého pozorovatele, který je obeznámen se situací ve sportu, se jeví trestní stíhání ČUS a jeho funkcionářů jako krajně podezřelé a z logiky věci krajně nestandardní.

Z členské základny České unie sportu se již ozývají hlasy, že i kdyby mělo dojít k umlčení Jansty a Boháče, a to jakýmikoliv prostředky, tak stejně všichni budou bojovat proti tomu, aby se majetek ČUS dostal do rukou supů, kteří se již opět slétají nad kořistí.

(red,sportovnilisty.cz,foto:arch.)